Rozmach cirkevného života

Rok 1989 znamenal výrazné zmeny pre veriacich, ktorí už mohli slobodne vykonávať náboženské úkony. Nárast počtu veriacich viedol k výstavbe nových kostolov a adaptácii starších objektov na cirkevné účely, keďže na sídlisku postavenom v období socializmu sa s výstavbou cirkevných objektov nepočítalo. Jeden rímskokatolícky kostol a evanjelická modlitebňa, ktoré využívali veriaci dvoch najpočetnejších cirkevných spoločenstiev, nepostačovali nárastu počtu veriacich, nehovoriac o ďalších náboženských skupinách. V priebehu 90. rokov môžeme sledovať nárast počtu obyvateľov hlásiacich sa k náboženskému spoločenstvu.

Náboženské zloženie obyvateľov Petržalky v rokoch 1991 a 2001:

Rok	Počet obyvateľov	Nezistené	Bez vyznania	Rím. kat.	Evanjelické	Gr. kat.	Reformované	Pravoslávne	Svedkovia Jehovovi	Židovské	Islam	Iné
1991	128 251	47 057	26 592	49 144	3 920	448	247	127	218	32	5	461
2001	117 227	5 273	38 968	63 451	5 673	834	571	361	563	106	73	1 354

Katolícka cirkev

Katolíckym veriacim Petržalky slúžil v 90. rokoch na bohoslužobné úkony **Kostol Povýšenia sv. Kríža** na Daliborovom námestí postavený v rokoch 1931 – 1932 podľa návrhu architekta Vladimíra Karfíka. Farnosť v tomto období spravovali **Saleziáni Don Bosca** (v súčasnosti Spoločnosť Božieho Slova – verbisti). Venovali sa mládeži, organizovali aj letné tábory a divadlá.

V januári 1990 dovtedajšieho petržalského farára Andreja Andódiho, ktorý tu pôsobil 30 rokov, nahradil ako správca farnosti salezián Miroslav Kysela. V roku 2002 mu starosta Petržalky udelil titul Osobnosť Petržalky.

V roku 1993 získali **saleziáni**, zásluhou Miroslava Kyselu, roky zanedbaný rozostavaný objekt na Mamateyovej ulici. Prebudovali ho na Saleziánske centrum a verejnosti sprístupnili v roku 1997.

Objekt Saleziánskeho centra na začiatku 90. rokov a súčasný vzhľad

Posviacka Saleziánskeho centra 9. októbra 1994 za účasti bratislavského dekana Formánka

Na Kremnickej ulici pôsobil Inštitút Dcér Panny Márie Pomocnice – **saleziánky**. Ich poslaním bola výchova dievčat z rozvrátených rodín. Saleziánky každú nedeľu organizovali záujmovú činnosť – varenie, hru na hudobný nástroj, súťaže, výtvarné a športové krúžky.

V roku 1997 petržalskí poslanci prenajali objekt bývalej materskej školy na Rovniankovej ulici náboženskej spoločnosti **Misionárky lásky** (Sestry matky Terezy). Poslaním spoločnosti je slúžiť matkám s deťmi či tehotným ženám. Navštevujú aj chorých a opustených v nemocniciach a domovoch a väzňov vo väzniciach.

Počas svojho pobytu v Petržalke 30. mája 2000 navštívil prezident Rudolf Schuster aj zariadenie pre tehotné ženy, matky s deťmi a bezdomovcov, ktoré spravovali Misionárky lásky Betlehem (Sestry matky Terezy) na Rovniankovej 10 ulici. Patrónom zariadenia bol miestny poslanec Jozef Mikloško.

Na náboženské úkony sa využívali aj priestory Domu kultúry Zrkadlový háj. Nedostatok cirkevných priestorov viedol k výstavbe nových kostolov. V roku 1991 bola vypísaná súťaž na výstavbu Kostola sv. Rodiny na Námestí Jána Pavla II.

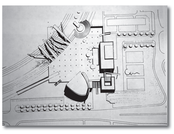

Súťažné návrhy na výstavbu Kostola svätej Rodiny na Námestí Jána Pavla II. od autorského kolektívu Ľ. Závodný, M. Závodná a J. Lukáč (vľavo) a J. Kodoň, B. Kraus a D. Berec (vpravo)

Evanjelická cirkev

Petržalským evanjelikom slúžil na náboženské účely v rokoch 1984 – 1994 nebytový priestor na Strečnianskej (Žukovovej) ulici č. 18. V roku 1991 vznikol pri zbore spevokol. Po zmene režimu si evanjelici vybudovali cirkevné centrum na Strečnianskej ulici. Okrem kostola je jeho súčasťou zborové centrum, zborová sieň, knižnica, učebne i farský úrad. Kostol sv. Trojice posvätili v predvečer Svetového dňa reformácie 30. 10. 1994. V roku 1995 dostal zbor organ z Nemecka. Od roku 1996 vydáva Evanjelický a. v. cirkevný zbor v Petržalke časopis *Petržalský evanjelik*. Ako zboroví farári tu pôsobili Miloš a Alena Klátikovci.

Evanjelický kostol počas výstavby v roku 1993 • Kostol sv. Trojice bol posvätený 30. októbra 1994 za účasti domácich i zahraničných cirkevných a štátnych predstaviteľov